

Toezegging stas:

Ik heb gevraagd -- maar dat ging om documenten -- naar de precieze belofte die gedaan zijn aan die drie belastingambtenaren. Is er iets op papier of per e-mail? Wat is hun belofte? Is hun belofte dat, wat zij ook vertelden aan de ADR, dit nooit tegen hen gebruikt kon worden, zodat het een soort buutvrij-exercitie werd: als ik alles opbiecht, kan mij nooit wat gebeuren? En als dat zo is, is die optie er ook ooit voor ouders geweest?

Ja, sorry, ik dacht dat u naar de heer Omtzigt keek. Ik kom op het verzoek van de heer Omtzigt over informatie over e-mails of de voorwaarden die medewerkers gesteld hebben aan medewerking aan het ADR-onderzoek. Ik heb u toegezegd -- daar is ook een brief over gekomen tijdens ons debat net -- dat u die notitie krijgt. Ik wil dat heel zorgvuldig doen. Dat heb ik ook eerder aangegeven, want ik wil zorgen dat er geen informatie in komt die niet is bedoeld om openbaar gemaakt te worden. Dat gaat met name over namen. Ik zal daarbij ook kijken naar de e-mailwisseling waar de heer Omtzigt naar vraagt en kijken welke delen daarvan gedeeld kunnen worden.

Concepttekst

Zoals ik tijdens het debat op 27 mei jl. aan uw Kamer heb toegezegd, zou ik onderzoeken of en hoe (delen van) de e-mails waarin de betrokkenheid en medewerking van bepaalde medewerkers aan het ADR-onderzoek wordt besproken kunnen worden gedeeld. Hierbij wil ik verduidelijken dat het hier niet gaat om leden van het (voormalige) MT Fraude maar om drie lagere functionarissen binnen de Belastingdienst en Toeslagen. Mede daarom vind ik het niet passend om deze e-mails van medewerkers aan u te verstrekken. Het betreft immers personeelsvertrouwelijke contacten tussen ambtenaren en hun werkgever.

Zoals ik in mijn brief van 26 mei 2020 heb aangegeven, hebben deze ambtenaren vooraf aan het management van de Belastingdienst gevraagd om zekerheid dat hun medewerking aan het onderzoek niet tegen hen gebruikt zou kunnen worden. Ook hebben zij gevraagd dat de gespreksverslagen alleen voor het ADR-onderzoek gebruikt zouden worden.

Aan de medewerkers zijn twee vrijwel identieke reacties gestuurd. Ik citeer het antwoord hieronder. Delen van het citaat die herleidbaar zouden kunnen zijn naar personen heb ik niet opgenomen.

'Naar aanleiding van jullie vragen kan ik het volgende als hopelijk geruststelling meegeven.

Interne richtlijn binnen de ADR is dat gespreksverslagen niet ter beschikking worden gesteld. Het is uiteindelijk aan de rechter als het zover mocht komen om zich hierover uit te spreken. Stel dat de rechter oordeelt dat het ter beschikking gesteld moet worden dan worden jullie namen gelakt en is het dus niet herleidbaar tot jouw persoon. Eventueel kan in overleg met de ADR het gespreksverslag ook geanonimiseerd worden.

Donner geeft in zijn donderdag te verschijnen rapport op twee plekken aan dat er geen sprake is geweest van systematisch maken van fouten, kwaadwilligheid of onrechtmatig handelen maar van een beleidsproces of dynamiek waarbij ieder meende te doen wat er van hem verwacht werd en als opdracht werd gezien. Daarom spreekt hij ook consequent over institutionele vooringenomenheid en niet over individuele vooringenomenheid.

Om die reden zijn [] en ik ook van mening dat disciplinair optreden tegen individuele ambtenaren niet op zijn plek is.

Ik hoop dat dit je het vertrouwen geeft om het gesprek met de ADR aan te gaan.'

Met de medewerkers zijn dus geen afspraken gemaakt dat zij zouden zijn gevrijwaard van ieder onderzoek wanneer medewerking zou worden gegeven aan de ADR. Wel is getracht de medewerkers enig comfort te bieden dat op dat moment, mede op basis van de bevindingen van de Adviescommissie uitvoering toeslagen inzake institutionele vooringenomenheid, niet de intentie bestond disciplinair op te treden tegen individuele ambtenaren. Ik heb begrip voor die keuze.

Met opmerkingen [] (1): Ik ken de functies van de betrokkenen niet, medewerkers, teamleiders?

Met opmerkingen [] (2): Onderbouwing toegevoegd.

Met opmerkingen [] (3): Checkpunt alleen dat deze mensen volgens mij niet onder [] vielen. Maar [] stuurde bericht mede namens [] dus kan wel zo.

Ik vertrouw erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Antwoord 2:

Moet het gespreksverslag ter beschikking gesteld worden in het kader van de WOB ?

Interne richtlijn binnen de ADR is dat deze niet ter beschikking worden gesteld. Het is uiteindelijk aan de rechter als het zover mocht komen om zich hierover uit te spreken. Stel dat de rechter oordeelt dat het ter beschikking gesteld moet worden dan wordt jouw naam gelakt en is het dus niet herleidbaar tot jouw persoon.

Donner geeft in zijn rapport op twee plekken aan dat er geen sprake is geweest van systematisch maken van fouten, kwaadwilligheid of onrechtmatig handelen maar van een beleidsproces of dynamiek waarbij ieder meende te doen wat er van hem verwacht werd en als opdracht werd gezien. Daarom spreekt hij ook consequent over institutionele vooringenomenheid en niet over individuele vooringenomenheid.

Om die reden zijn [wij] van mening dat disciplinair optreden tegen individuele ambtenaren niet op zijn plek is.

Ik hoop dat dit je het vertrouwen geeft om het gesprek met de ADR te hervatten.

Antwoord

Het ADR onderzoek is helemaal niet gericht op acties van individuele ambtenaren, maar gaat om de vraag of de hogere leidinggevend, zijnde directeurs en geïnformeerd waren. [...] [...] vraagt om zekerheid dat het niet tegen hem gebruikt zal worden en dat de gesprekken alleen voor de ADR kenbaar zijn in het kader van het ADR-onderzoek. Ik heb [...] deze zekerheid te geven.

Mail 2:

xen ik hebben, via opdracht van onze gekregen informatie aan te leveren aan het ADR-onderzoek naar kinderopvangtoeslag: we willen hier graag ruimhartig aan gehoor geven en naar ons vermogen antwoord geven op de vragen. Echter, in de ADR-opdracht voor haar onderzoek naar kinderopvangtoeslag staat vermeld dat er de casus CAF-11 sprake is van 'overtreding van wet- en regelgeving' en van 'onzorgvuldig handelen'. Deze opmerkingen wekken op zijn minst de indruk dat er procedures kunnen volgen tegen Belastingmedewerkers die, net als wij, in CAF-verband naar hun beste eer en geweten misbruik van toeslagen hebben geprobeerd misbruik van toeslagen tegen te gaan. Aan dergelijke procedures willen x en ik niet meewerken. Dit brengt ons in een spagaat: aan de ene kant moeten we meewerken aan het ADR-onderzoek en aan de andere kant willen we niet meewerken aan procedures tegen Belastingdienstmedewerkers en mogelijk tegen onszelf (nemo-teneturbeginsel). Daarom verbinden wij aan onze medewerking aan het ADR-onderzoek naar

kinderopvangtoeslag de voorwaarde dat onze gesprekken alleen worden gebruikt voor het ADR-onderzoek naar kinderopvangtoeslag en niet voor andere onderzoeken en procedures (waaronder WOB-verzoeken), tenzij we daar vooraf en uitdrukkelijk mee instemmen. Graag leggen we dit, voor ons gesprek, vast in een NDA.

Mail 1:

Ik ben uitgenodigd voor een interview van de ADR mbt de onderzoeksopdracht inzake CAF. Ik wil graag meewerken en transparant verklaren.

☐ heeft me de procedure uitgelegd. Helder. Ik heb ☐ gevraagd of hetgeen ik als persoon verklaar straks mogelijk tegen me gebruikt kan worden in een procedure. Immers: de onderzoeksvraag richt zich op 'onzorgvuldig en onrechtmatig handelen'. Als de adr (of anderen) vaststellen dat er onrechtmatig gehandeld zou zijn door ambtenaren van Tsl kunnen derden de door mij afgelegde verklaring willen gebruiken om mij persoonlijk aan te spreken (Wob procedure) of me op straat te zetten (in een P-zaak).

Mijn vraag: Is mijn interview van de ADR, dat ik graag wel afleggen, 'Wob-pebel' of kan het worden gebruikt in een P-zaak.

Ik stel je die vraag omdat de juristen van de ADR dit gebruik door derden niet kunnen uitsluiten. En omdat het sentiment jegens ambtenaren van Toeslagen in de politiek negatief is: de schuldigen dienen te worden gestraft.

Afijn: kun je me helpen met dit dilemma? Kunnen we hier over bellen?